

ZKUSME BÝT s Karlem Vágnerem OPTIMISTÉ

Jednomu se nechce věřit, ale letos slaví sedmdesáté narozeniny. Přiznám se, že tentokrát mě trochu dojal. Hudebník, který projel kus světa a na scéně naší populární hudby patří mezi ty nejstálejší. (Přijal ho kdysi také papež Jan Pavel II. a díky edici Jazz na Hradě se často stýká třeba s naším současným prezidentem). Možná je to tím, že okolo jeho životního jubilea přišla řeč i na jednu vůni. Žádná světová značka a s ní související nebetyčná cena. Jen obyčejný pekáč máminých buchet v malíčké kuchyni kdysi dávno... Vůně, která jak vidno, dostane na kolena i takového chlapa, jakým je Karel Vágner. Ostatně - momentů, kdy se mi po jeho odpovědi na otázku chtělo ještě chvíli mlčet, bylo víc.

Nepovídáme si spolu prvně, ale přiznám se, že například o vaší mamince jsme skoro nikdy nemluvili. Jaká byla? Moje maminka byla krásná, přísná, uměla nádherně zpívat, byla náčelnicí Sokola a starala se o pět chlapů, což si dneska neumím vůbec představit. Tátovi sice jako účastníkovi prvního odboje nezabavili barák, ale byla v něm pošta, čistírna, opravná radií a krejčovská dílna. My sami jsme bydleli ve dvou malých místnostech, bývalé prádelně a přesto jsme jako rodina byli šťastní. Maminka však chuděra měla do-

kdykoliv se s podobnou vůní setkám, naskočí mi před očima naše kuchyňka s maminou u sporáku.

O tatínkovi už něco vím, např. že byl účastníkem vzpoury v Boce Kotorské... Tatínek byl ročník 1895 a narukoval k rakouské marině, kde jej postupně z námořnické služby přeškolili na odborníka na centrování vrtulí u hydroplánů.

Ano, byl přímým účastníkem odboje na Jadranu, tedy námořnické vzpoury v Boce Kotorské. Jsem a budu na něho celý život hrdý, protože to byl nádherný chlap

S úctou sřežím dopis označený jako přísně důvěrný. Rozkaz brigádního generála Cyrila Langera ze dne 18. září 1937. Rozkaz, který určuje štábnímu rotmistrovi letectva Josefu Vágnerovi, stát dne 21. září čestnou stráž od 4.30 h do 5.00 h u katafalku prezidenta osvoboditele T. G. Masaryka. Tak to byl můj zlatý táta.

Slavovali jste doma s rodiči narozeniny? Každý z nás si zřejmě pamatuje z dětství aspoň jeden dárek, který pro něj hodně znamenal. Máte něco v rukávu?

Narozeniny se u nás slavily velmi skromně s malými dárky nebo dortem. Jen jednou, protože byl tatínek zvyklý na moje stabilní dvojky z mravů, jsem dostal kolo. Ale to bylo šokem z překvapení. Tenkrát jsem totiž dostal jen ředitelskou důtku.

Ale! Tedy známá firma. Jak říkají pedagogové - to jsou pořád ti sami!

Je to tak. Dodnes se traduje, že když trio Kotek, Vágner, Ložek odešlo z obecné na měšťanku, tak si přeshátní učitelé z radosti udělali mejdan.

Jsou chvíle, možná lépe řečeno situace, kdy se v duchu člověk s rodiči, kteří už odešli, radí, povídá si s nimi. Děláte to také?

Musím se přiznat, že jak nikomu nic většího nezávidím, tak rodiče každému. Važte si všichni toho, že je máte.

Pamatuji se, že když byl tatínek už v letech, tak se mě kolikrát zeptal pětkrát za hodinu na stejnou věc a mě to trochu znervózňovalo. Dnes bych byl šťastný, kdyby se mě na ni zeptal třeba padesátkrát, ale jen aby tu byl.

Cím podle vás mohou vlastní děti rodiče nejvíce ranit? Jste si třeba vy sám vědom něčeho, co jste udělal a navždy vás to vůči nim bude mrzet?

Mezi mnou a rodiči nikdy k žádnému nedorozumění nedošlo. Měli jsme spolu úžasný vztah a jediné malé nedorozumění bylo, když jsem tatínkovi utekl z obchodní akademie. Věřte mi, že dodnes, když slyším výraz "má dáti - dal", svírá se mi hrůzou žaludek.

Tatínek ale tehdy ani nemrkl okem a dal mě na brigádu v papírnách do Bělé pod Bezdězem. Tam jsem se svými romskými parťáky tlačil po kolejířích vozíky s uhlím do kopce a posléze jsem je zvrhával do kotle. Padal jsem únavou, ale tátovi jsem dokázal, že mne nějaký vozík s uhlím zlomit

pokračování na str. 16

ma, jak už jsem naznačil, pět nepořádných chlapů, čímž mám na mysli mého zlatého tátu a nás čtyři kluky, na které maminka musela prát. Pokud si pamatuji na valše v neckách a potom později v ruční práce, která vypadala jako buben a čouhala z ní páka. Ta ovládala dva vlnité plechy, mezi kterými se prádlo pralo. A to všechno naše chudák máma musela zvládnout, i když jsme se někdy u té páky střídali s mým o šest let starším bráchou Vládou. Myslím si, že moje maminka byla hrdinka a musí si tam nahore určitě užívat zvláštních výsad. A protože jsem čičač, tak nikdy nezapomenu kořeněnou vůni nedělní maminčiny kuchyně, smíšenou s vůní svátečních buchet. Jsem tím tak postižen, že

a dobrodruh. Po návratu od marině se stal příslušníkem 4. leteckého pluku ve Kbelích, kde si našel maminku a měl s ní čtyři kluky. Nejstaršího Josefa, Břetislava, Vladimíra a mě jako nejmladšího.

U letectva sloužil až do německé okupace. Protože maminku velmi miloval a měl už v té době tři kluky, zůstal v republice a pracoval jako tajemník na lékařské fakultě Karlovy univerzity.

Teď nedávno jsem byl pozván do Kbel. Byla tam po tatínkovi pojmenována nová ulice. A má tam se svým nejlepším kamarádem Matesem Taufrem, také leteckým mechanikem, se kterým to všechno prožíval, pamětní desku, která právě odboj na Jadranu připomíná.

Cena CD:
249,- Kč

Cena CD:
249,- Kč

Cena CD:
249,- Kč

Cena CD:
249,- Kč

Cena CD:
249,- Kč

Česká firma vydávající od roku 1990 výhradně českou muziku všech žánrů.

Vážná, populární hudba, jazz, country a trampská hudba, lidová, dechová a folklórní hudba, mluvené slovo, pohádky a písničky pro děti.

viz katalog na: www.multisonic.cz Multisonic a.s., V Korytech 3234/20, 100 00 Praha 10

tel.: 602 719 219

